

بے میں وارث ہندا!

ڈاکٹر رشید انور

بے وارث میں وارث ہندا بے میں لکھدا ہیر کہانی
اس قصے دی ہیر نوں لکھدا اتھری تے انموڑ جوانی

جہے ماں دا مان گنوایا ، جہے پیوں دی پت لہائی
جہے گھر وچ چور لیاندا مایپاں دے گھر سنخ لوائی
پُوری نالوں میٹھی عزت وچ بیلے دے ڈوبل گنوائی
مایپاں کولوں جہے کھوہ لئی لاڈ پیار دی سب وڈیائی
نال ڈھیاں دے نفرت دی اک جگ تے جہے ریت چلانی
ڈھی بچے تے ہن کوئی وارث دیندا دی نہیں آن ودھائی

میں تے وارث کدی نہ لکھدا ہیر نوں پیار، وفادی رانی
اس قصے دی ہیر نوں لکھدا اتھری تے انموڑ جوانی

بے وارث میں وارث ہندا بے میں لکھدا ہیر بیان
قصے دا ہیرو نہ بن دا ہو چھا ، اتھرا اک جوان
بیکھر زمانے دی اوہ منڈا ہوڑی ، ضدی تے نادان
اوہ راجھا ، اور نزا کنٹا سارے گھر دا نافرمان
جیہدی نسھی نہ نال بھراواں جیہدی قینچی واںگ زبان
کیہڑی گل تے دس خاں وارث تندھ ودھائی اوہدی شان
میں تے وارث کدی نہ دیندا عشق دی راجھے نوں سلطانی
اس قصے دی ہیر نوں لکھدا اتھری تے انموڑ جوانی

بے وارث میں وارث ہندا بے کدھرے میں قلم اٹھاؤ ندا
ات شرافت دا اک پُتلا سیدا پھردا نہ شرماؤ ندا
رن دا روگ گنو اون خاطر گھر وچ جوگی اوہ نہ لیاؤ ندا
مکر فریب چلتراں والی ہیر دی ہتھیں الکھ مکاؤ ندا

جگی ہیر دے ڈکرے کر کے کیدھر کھوہ ٹوبے دفاؤ ندا
چھوپاں اگے سینہ ڈاہ کے اپنی لج نو پال وکھاؤ ندا
دلیں پنجاب دی غیرت اتوں صدقے کردا جد جوانی
اس قصے دی ہیر نوں لکھدا اتھری تے انوڑ جوانی

بے وارث میں وارث ہندابے میں زور وکھاؤ ندا فن دا
کیدو جیسے فرشتے تائیں میں وارث شیطان نہ من دا
میں لکھدا تے اوہوں لکھدا پھرے دارعزت دے دھن دا
جہے پتہ نشانی دیا گھر وچ سپ دے زہری پکھن دا
کسے دی دھنی نوں اپنی جاتا اوہ سی پاک پوتر من دا
میرا کیدو مار نہ کھاندا اوہ چوراں دے گئے پھن دا

میں کیدو نوں آنکھی لکھدا لکھدا پنڈا دا پیر گیانی
اس قصے دی ہیر نوں لکھدا اتھری تے انوڑ جوانی

بے وارث میں وارث ہندابے قلم توں سہتی ڈردی
او بھا بھی دے آکھے لگ کے ویر دا جگا پوڑ نہ کر دی
چھوٹھا ہیر نوں سپ نہ لڑا بے شیطان داروپ نہ بھر دی
و شے وکار دی خاطر بھیڑی انچ بے لجی ہو نہ مردی
آس مراد نہ پاؤ ندی بھانویں پیر دلہیز دل باہر نہ دھر دی
دھنی پنجاب دی بن کے دسدی دھیاں دا ناں اچا کر دی

دلیں پنجاب دی دھنی دے منہ تھے کھیپ نہ پاؤ ندی خصماں کھانی
اس قصے دے ہیر نوں لکھدا اتھری تے انوڑ جوانی

بے وارث میں وارث ہندابال ناٹھ نوں گورو نہ کہندا
بھنگی چرسی کٹھے کر کے گھور کھ دھندا لا نہ ہندادا
تے بے لج چھ گورو اوہ ہندادا راجھے نوں او جوگ نہ دیندا
جہڑا اوہدے درتے جاندا اوہ مُر او سے در دا رہندا
سجنان دا غم سینے لا کے بھس کے پڑھر دی سہندا
پتہ نشانی کچھ نہ لحمدے ایسا عشق دے کھوہ وچ لہندا

میرا راجحا کدی نہ کردا کن پڑواؤں دی کارستانی
اس قصے دی ہیر نوں لکھدا اتھری تے انور جوانی

بے وارث میں وارت ہندنا میرا قلم انصاف کماؤندنا
کدی دی میرے قلم دا قاضی عدل دے نال نوں داغ نہ لاؤندنا
راجھے دے سنگ اُڈھل جانی ہیر نو کھیریاں ہتھ پھراؤندنا
سیدے بے دوشے دے گھر نوں حق انصاف دے نال پچاؤندنا
بھانویں راجحا جوگی اوہدے محل منارے سائز گنواؤندنا
اوہ انصاف دا خون نہ کردا سکوں اوہ حق دا مان ودھاؤندنا

عدل ترازو توں دا سانوال بھانویں جاندی چند نمانی
اس قصے دی ہیر نوں لکھدا اتھری تے انور جوانی

بے وارث میں وارت ہندنا میں ایہہ قصہ ہور بناؤندنا
میری ہیر دا وارت راجحا پیار دا آ کے مان ودھاؤندنا
عشق دی گل نوں آپ سمجھدا بہہ کے ہیر تائیں سمجھاؤندنا
نمک حرام کدی نہ بن دا مالک دے گھر سئھ نہ لاؤندنا
چپ چیتیاں پنگے ہیر توں چندڑی گھول گھماؤندنا
جگ تے عشق عبادت بن دا ایسی جگ نوں جاچ سکھاؤندنا

عشق دا اصل مقام کیہہ ہنداء میں دسدا ایہہ پتھ نشانی
اس قصے دی ہیر نوں لکھدا اتھری تے انور جوانی

انور نالوں مینیاں وارت توں ایں بہت اچا فن کار
راجھے ہیر دا پر ایہہ قصہ مینیوں جاپے جھوٹھا پیار
دلیں پنجاب دی غیرت دے لئی ایہنوں سمجھاں میں لکار
دلیں دی ہر اک دھی دا بابل ڈیا اے وچ سوچ وچار
ہیر دی راہ تے ٹر کے دھیاں پیچ گیاں نیں وچ بازار
بے وارث تو ویکھیں آ کے روویں آپ دو ہتھڑا مار

پُٹھے وگدے جاپن تینوں پنجے دریاواں دے پانی
اس قصے دی ہیر نوں لکھدا اتھری نے انور جوانی